

РЕШЕНИЕ

№ 1901

гр. София, 02.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 80 СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: **ДИМИТЪР Г. ЦОНЧЕВ**

при участието на секретаря **ДЕСИСЛАВА ПЛ. КАРАГЪЗОВА**
като разгледа докладваното от **ДИМИТЪР Г. ЦОНЧЕВ** Гражданско дело №
20231110107941 по описа за 2023 година

Производството е по реда чл. 12 и сл. от ЗЗДН.

Образувано е по молба с правно основание чл. 8, т. 1 и т. 2 от ЗЗДН,
подадена от Б. Ц. Т., с адрес: гр. София, ул. „Любен Каравелов“ №29, ЕГН
*****, с която търси защита от домашно насилие за себе и за
непълнолетния си син Г. И. Т. от гр. София, ЕГН ***** от И. С. Т., ЕГН
*****, с адрес: гр. София, ул. „Константин Иречек“ №3, ет.1, ап.2, за
когото се твърди, че е неин съпруг и баща на детето.

В молбата и уточняващата молба се сочи извършен спрямо тях акт на
домашно физическо и психическо насилие – на 03.02.2022 г. в гр. София на
ул. „Любен Каравелов“ №29, около 18-18,30 ч. при спор във връзка с
осъществяване на режим на лични отношения на ответника И. Т. и детето,
той напсувал молителката с думите „Я си еби майката“ и я блъснал, от което
тя паднала на земята. Дието било осъществено в присъствието на детето Г. И.
Т..

Ответникът оспорва фактическите твърдения, изложени в молбата,
отрича да е осъществил акт на насилие. Оспорва ангажираните от
молителката писмени доказателства с инициращата молба. Твърди, че той
самият е бил обект на насилие от две лица, които изпълнявали нареждания на
молителката, представя и доказателства в подкрепа на твърденията си. В
писмената защита се развиват подробни съображения за противоречие в
иницииращата молба и уточняващата, дали физическото насилие е
осъществено чрез бутане или удар, което се твърди, че само по себе си е
основание за оставяне без уважение на молбата. Оспорва се достоверността
на декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, показанията на свид. Т. и се предлага

кредитиране на показанията на свид. Пешева, съдебномедицинското удостоверение, които да се съпоставят с данните от СПЕ, изготвена по друго дело и социалния доклад на адреса на ответника. След подробен доказателствен анализ се прави извод за недоказаност на молбата.

По допустимостта на молбата:

Молбата е подадена в срока по чл. 10, ал. 1 ЗЗДН. Ответникът е съпруг на молителката и баща на пострадалото лице, поради което съдът приема, че е подадена от лице, което има право да търси защита по реда на ЗЗДН, съгласно чл. 3, т. 1 и т. 4 ЗЗДН, срещу лице, което има право да отговаря по молбата. Налична е активна и пасивна легитимация на страните, с оглед на което молбата е допустима.

По основателността:

На първо място, нужно е изрично да се посочи, че доколкото молбата е постъпила в съда преди изменението на ЗЗДН с ДВ бр. 66 от 1.08.2023 г., то на основание § 30. от ПЗР към ЗЗДН приложим е редът преди изменението на закона.

След като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира молбата за основателна.

Приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Не е спорно, че ответникът е съпруг на молителката и баща на пострадалото лице. Отношенията им са влошени като между съпрузите е образувано бракоразводно гр.д. № 73287/2021 г. на СРС.

На 03.02.2023 г. около 18:00-18:30 ч. ответникът Т. отишъл с такси пред дома на молителката Б. С-Т., находящ се в гр. София на ул. „Любен Каравелов“ №29, за да вземе сина им Г. Т. за упражняване на лични отношения на основание определените по гр.д. № 73287/2021 г. на СРС привременни мерки. Ответникът Т. бил във видимо нетрезво състояние и силно повлиян от алкохол. Това мотивирало молителката С-Т. да откаже да му даде детето, докато не изтрезнее. Последното подразнило ответника, той станал агресивен, между тях възникнал спор, в рамките на който блъснал молителката, от което тя паднала на земята, той взел детето Г. Т. и се опитал да го качи в таксиметровия автомобил. Молителката С-Т. викала за помощ. Ситуацията била възприета от минаващите в близост К С, Д С и Т П. К С и Д С се намесили, като осутили тръгването на таксиметровия автомобил с детето и опитали да задържат ответника. Междувременно, чувайки виковете, от дома си слязла и свид. М Т.. Тя видяла, че майка ѝ трепери, брат ѝ Г. Т. е разстроен, а Красен и Д Си задържали баща ѝ Т., който псувал. Свид. Т. се приближила до ответника и той я ударил.

В 18:48 часа и в 18:53 часа молителката Т. подала сигнал за случилото се на телефон 112, такъв подала и Т П в 18:49 часа, както и ответникът в 19:09 часа. След подаването на сигнал до телефон 112 последният успял да напусне мястото на инцидента, въпреки опитите на Красен и Д Си да го задържат до

пристигане на полицейски патрул. След пристигането на полицейския патрул ответникът Т. се върнал на мястото, като полицейските служители Любомир В и А. Недялков възприели участниците в инцидента, както и че ответникът е във видимо нетрезво състояние, миришел на алкохол, държал се агресивно спрямо ответницата, отправял ѝ закани и обиди, което било описано в докладна записка, изготвена от В.

Възприетата фактическа обстановка се установява непротиворечиво от представената декларация по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН, която съдържа доказателства за релевантните за производството факти. Тя намира в показанията на свид. Т., собственоръчните обяснения, изготвени от Д С, К С, М Т., Б. С-Т., Т П, докладна записка, изготвена от Л. В и справка от телефон 112.

Изброените доказателствени източници отлично хармонират помежду си. Разкриват всички елементи на възприетата фактическа обстановка – като време, място, начин на извършване и участници в конфликта. Не се наблюдават съществени противоречия, фактически или логически, които да внесат съмнение в достоверността им. Чрез тях много добре се изяснява поредицата от действия на участниците конфликта и предвид това следва да се кредитират в цялост.

При преценка на достоверността на показанията на свид. М Т. съдът отчита възможната ѝ заинтересованост от изхода на делото съгласно чл. 172 ГПК, но не констатира причина показанията да не бъдат кредитирани в цялост. Те са логични, последователни, свидетелят съобразно възприятията си конкретно отговаря на поставените въпроси и изяснява фактическата обстановка. Не демонстрира склонност към хиперболизиране или тенденциозност. Тя е последователна във възприятията си, те не търпят изменение във времето, тъй като е видно, че даденото писмено обяснение непосредствено след конфликта напълно кореспондира с показанията ѝ в съдебно заседание, без да се наблюдават противоречия. Предвид това, че показанията хармонират с всички изброени по-горе доказателствени източници, следва да се кредитират в цялост.

Не следва да се кредитират показанията на свид. С П. Не само заради заинтересоваността ѝ от изхода на делото в качеството на майка на ответника, но основно защото влизат в противоречие останалите доказателствени източници. На първо място, твърденията ѝ, че ответникът не е употребявал алкохол процесната вечер са категорично оборени от цитираните по-горе доказателствени източници. Нетрезвото състояние на ответника е отбелязано не само в писмените обяснения на участниците в конфликта, но и в докладната записка на полицейския служител В, който изрично посочва, че ответникът е бил във видимо нетрезво състояние, държал се неадекватно, обиждал съпругата си и ѝ отправял закани. Съдът приема за достоверно посоченото в докладната записка поради това, че напълно кореспондира с всички изброени по-горе писмени обяснения и с показанията на свид. Т., но и защото докладната записка е изготвена от трето за страните в производството лице, което няма никаква причина да се счита за заинтересовано от изхода на

делото.

По същите съображения не могат да се кредитират собственоръчните обяснения, изготвени от ответника. Не само, защото излага твърдения за изгодни за себе си факти, а защото те са категорично оборени от всички изброени по-горе доказателства. Не сочи на различен извод приложеното по делото съдебно-медицинско удостоверение, тъй като то не внася съмнение в достоверността на декларацията по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН, която съдържа доказателства за релевантните за производството факти. Тя намира в показанията на свид. Т., собственоръчните обяснения, изготвени от Д С, К С, М Т., Б. С-Т., Т П, докладна записка, изготвена от Л. В. Напротив, видно от заключението на СМУ, констатираните увреждания по ответника могат да се получат при захват и стискане с ръце. Във всички изброени по-горе доказателствени източници (без декларацията) се сочи, че Д и К Си са усмирявали агресивното поведение на ответника като са го държали, а впоследствие направили и опит да го задържат до пристигане на полицейските служители. Ето защо СМУ не подкрепя еднозначно тезата на ответника, че е бил обект на насилие. При подобно поведение на двете лица и задържане на ответника, тези увреждания могат да бъдат причинени и без да е упражнено твърдяното от него насилие. Изложеното от ответника е косвено опровергано и от поведението му пред полицейските служители, тъй като противоречи на нормалната житейска логика, ако той е бил обект на домашно насилие чрез посредствено извършителство от своята съпруга, която нарежда на Д и К Си какво да направят на ответника, впоследствие пред полицейските служители той да се държи агресивно, да я обижда и заплашва. Също нелогично е, ако действително това се е случило, посочените като насилници да подадат сигнал на телефон 112 и да повикат полицейски патрул, като да сторят това преди пострадалия. Прави впечатление също, че в обясненията на ответника се твърди, че му били нанасяни удари по тялото, но той самият не е изложил подобни твърдения пред съдебния лекар, видно от СМУ, а от своя страна последният не е констатирал увреждане по тялото, което може да бъде причинено от удари по тялото, а от захват и стискане с ръце. Всичко изложено идва да покаже, че твърденията на ответника в обясненията са недостоверни, а изложеното в отговора-възражение недоказано.

Останалите доказателствени източници няма съществено значение за главния факт от предмета на доказване в производството. Социалните доклади пресъздават твърденията на двамата съпрузи за случилото се, имат произведен характер в тази част и отразяват изложеното от тях в собственоръчно изготвените сведения. Следователно не е възможно да се градят различни доказателствени изводи от възприетите.

Съдът намира, че поведението на ответника съставлява акт на домашно физическо, психическо и емоционално насилие. То е реализирано като на 03.02.2023 г. около 18:00-18:30 ч. в гр. София на ул. „Любен Каравелов“ №29 ответникът Т. блъснал молителката С-Т., от което тя паднала на земята, той взел детето Г. Т. и се опитал да го качи в таксиметровия автомобил. Блъскането представлява акт на физическо насилие спрямо молителката. То е

осъществено в присъствието на малолетния Г. Т. и на основание чл. 2, ал. 2 ЗЗДН реализира признаците на психическо и емоционално насилие спрямо него.

Не се доказва в хода на производството, че ответникът е осъществил психическо насилие спрямо молителката и детето, казвайки й „Я си еби майката“. В хода на производството не са събрани доказателства, които да сочат по несъмнен начин употребата на именно този израз, макар всички участници в конфликта без И. Т. да сочат, че ответникът е обиждал. Доколкото конкретната фраза, която е изрекъл, не е безспорно доказана, то уважаване на молбата в частта за отправена обида, без тя да е конкретизирана, би нарушило правото на ответника да проведе насрещно доказване по твърдения за конкретни факти.

Не е налице твърдяното противоречие и недоказаност на твърденията в молбата изводими от изложеното, че молителят е квалифицирал бутането като удар. Касае се до правна оценка на естеството на Дието, а не до противоречие и не представлява основание за оставяне без уважение на молбата.

Ето защо молбата е основателна, като на основание чл. 15, ал. 2 ЗЗДН следва да се издаде заповед за защита.

По отношение на мерките за защита:

Доказаното наличие на акт на домашно насилие има за законна последица определяне на мярка по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН. Преди всичко при налагането на мерките по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН, съдът не е обвързан от искането на молителя, а следва да наложи по своя преценка една или повече защитни мерки, както и да съобрази за какъв срок да наложи мерки за защита, ако налага такива /по арг. от чл. 16, ал. 1 ЗЗДН/.

В настоящия случай подходящи за осъществяване на защита на молителя и пострадалото лице се явяват мерките по чл. 5, ал. 1, т. 1, т. 3 (ред. ДВ, бр. 102 от 2009 г.) и т. 5 (ред. ДВ, бр. 102 от 2009 г.) ЗЗДН а именно: да се задължи нарушителя да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо молителката и пострадалия, да бъде наложена забрана да приближава молителката, жилището, местоработата, местата, които посещава за отдих, местата, където осъществява социални контакти на по-малко от 2 метра, както и да посещава социална програма.

Мярката по чл. 5, ал. 1, т. 3 (ред. ДВ, бр. 102 от 2009 г.) ЗЗДН не следва да бъде налагана в защита на Г. Т., тъй като не е в интерес на детето, доколкото ще блокира за продължителен период от време възможността да контактува с баща си, а това би се отразило пагубно на връзката между двамата.

Срокът на мерките по чл. 5, ал. 1, т. 3 (ред. ДВ, бр. 102 от 2009 г.) и т. 5 (ред. ДВ, бр. 102 от 2009 г.) ЗЗДН е необходимо да бъде 12 месеца.

Честота от посещенията на специализирана програма следва да е четири пъти месечно.

Съгласно чл. 5, ал. 4 (ред., ДВ бр. 102 от 2009 г., в сила от 22.12.2009 г.) от ЗЗДН „във всички случаи съдът с решението по чл. 15, ал. 1 налага на извършителя и глоба в размер от 200 до 1000 лв.“.

При преценката си относно размера на глобата, съобразявайки изложеното по-горе, намира, че следва да бъде в размер на 800 лв.

По разноските:

На основание чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН дължимата държавна такса по делото следва да се възложи в тежест на ответника, която съгласно чл. 3 от Тарифата е в размер на 25 лева, дължима в полза на съда, доколкото съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗЗДН тя не се внася предварително от молителя.

На основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН разноските, сторени от молителката в размер на 800 лв., следва да бъдат възложени на ответника.

Водим от горното съдът на основание чл. 15, ал. 2 ЗЗДН

РЕШИ:

ИЗДАВА заповед за защита на основание чл. 15, ал. 2 ЗЗДН срещу **И. С. Т., ЕГН *******, с адрес: гр. София, ул. „Константин Иречек“ №3, ет.1, ап.2 и му **НАЛАГА** мярка за защита на основание чл. 5, ал. 1, т. 1, т. 3 (ред. ДВ, бр. 102 от 2009 г.) и т. 5 (ред. ДВ, бр. 102 от 2009 г.) ЗЗДН, като го **ЗАДЪЛЖАВА ДА СЕ ВЪЗДЪРЖА** от извършване на домашно насилие спрямо **Б. Ц. Т., ЕГН ******* и **Г. И. Т., ЕГН *******, **ЗАБРАНЯВА ДА ПРИБЛИЖАВА** **Б. Ц. Т., ЕГН *******, жилището, местоработата, местата, които посещава за отпих, местата, където осъществява социални контакти на по-малко от 2 метра, считано от датата на издаване на заповедта за срок от 12 месеца и го **ЗАДЪЛЖАВА ДА ПОСЕЩАВА** специализирана програма в "Център за превенция на правонарушенията" при Асоциация „Деметра“, гр. София, кв. „Сухата река“, бл. 18, вх. „А“, тел. 0898583019, 0882838044, e-mail: centarzakonsultirane@demetra.bg, за срок от 12 месеца, при честота от четири посещения на месец.

ПРЕДУПРЕЖДАВА на основание чл. 21, ал. 3 ЗЗДН **И. С. Т., ЕГН *******, че при неизпълнение на настоящата заповед, полицейският орган е длъжен да го задържи и незабавно да уведоми органите на прокуратурата.

НАЛАГА на **И. С. Т., ЕГН ******* глоба в размер на **800 лв.** на основание чл. 5, ал. 4 (ред., ДВ бр. 102 от 2009 г., в сила от 22.12.2009 г.) от ЗЗДН.

ОСЪЖДА **И. С. Т., ЕГН ******* **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на Софийския районен съд държавна такса в размер на 25 лв. на основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН.

ОСЪЖДА И. С. Т., ЕГН ***** ДА ЗАПЛАТИ на **Б. Ц. Т., ЕГН ******* сумата от 800 лв. – разноси в производството на основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в 7-дневен срок от връчването му на страните, като издадената заповед подлежи на незабавно изпълнение на основание чл. 20 ЗЗДН.

Препис от настоящото решение да се изпрати на РУ на МВР по местоживее на нарушителя за сведение и изпълнение, съгласно чл. 21, ал. 1 ЗЗДН.

След влизане в сила на решението делото да се докладва за служебно издаване на изпълнителен лист.

Съдия при Софийски районен съд: _____